

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

DE L'ANOIA AL BAIX CINCA

**7ª Etapa : Carretera de la LLACUNA (km 25) - FONT DEL ROSER
COLL DE LA RIMBALDA - FONT DE JOVANY - EL MONTAGUT**

15 de maig 1994

HORARI PREVIST

Sortida de Vilanova i la Geltrú.	7 h
La Llacuna. Esmorzar.	8.15 h
Sortida cap el km 25.	9 h
Quilòmetre 25. Inici de l'etapa.	9.15 h
Font del Roser. Reagrupament.	9.55 h
	10.10 h
Camí de Sant Magí de la Brufaganya. Reagrupament.	11.15 h
	11.25 h
Església de Sant Jaume de Montagut. Reagrupament.	12.10 h
	12.30 h
Pista de Querol. Reagrupament.	13 h
Sortida amb l'autocar cap a mas del Pla.	13.15 h
Mas del Pla (Ranxos de Bonany). Dinar.	13.30 h
Sortida cap a Vilanova.	16 h
Vilanova i la Geltrú.	17.15 h

Notes.-

- ** Esmorzarem al bar del Trull, de la Llacuna, i dinarem al mas del Pla, als Ranxos de Bonany. Pel camí trobarem un parell de fonts.**
- ** És possible que fem una visita a la masia de la Costa de Baix. Si fos així, a partir del reagrupament del Camí de sant Magí, baixariem cap a la masia i després retrobaríem el GR a la font de Jovany. Aquesta marrada, comptabilitzant el temps de la visita, representaria un increment d'uns tres quarts d'hora sobre l'horari previst.**
- ** La pujada al Montagut és optativa.**
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i vigileu que hi sigui tothom.**

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

DE L'ANOIA AL BAIX CINCA

**7ª Etapa : Carretera de la LLACUNA (km 25) - FONT DEL ROSER
COLL DE LA RIMBALDA - FONT DE JOVANY - EL MONTAGUT**

15 de maig 1994

L'etapa d'avui serà un planer recorregut per la serra d'Ancosa, a cavall de les comarques de l'Anoia, l'Alt Penedès i l'Alt Camp. Començarem al quilòmetre 25 de la carretera de la Llacuna i, de moment, seguirem l'ampla pista que des d'ací baixa cap a Pontons; aviat, però, la deixarem per enfilar-nos cap al mas del Manyo. Poc després passarem pel mas Salvat i per les envistes del mas del Piló; així arribarem a la font del Roser.

A continuació, per un senderol, pujarem vers la carena de la serra on ens trobarem amb la desolació pròpia del paisatge de la garriga; seguint aquesta carena assolirem el coll de la Rimbalda, on mig sobreviu un projecte d'urbanització. A partir del coll, continuarem per una ampla pista que s'enfila pels vessants del Formigosa; en el punt més alt de l'etapa deixarem un sender de petit recorregut que baixa cap a Sant Magí de la Brufaganya. Més endavant trobarem una altra font, la de Jovany, i finalment, després de passar pel costat del petit llac artificial del coll del Vent, arribarem al coll del Montagut on podrem admirar la maltractada arquitectura de l'església de Sant Jaume.

Tot vorejant el cònic Montagut arribarem a la pista asfaltada que uneix la carretera de Pontons amb Querol; en aquest punt finalitzarem l'etapa.

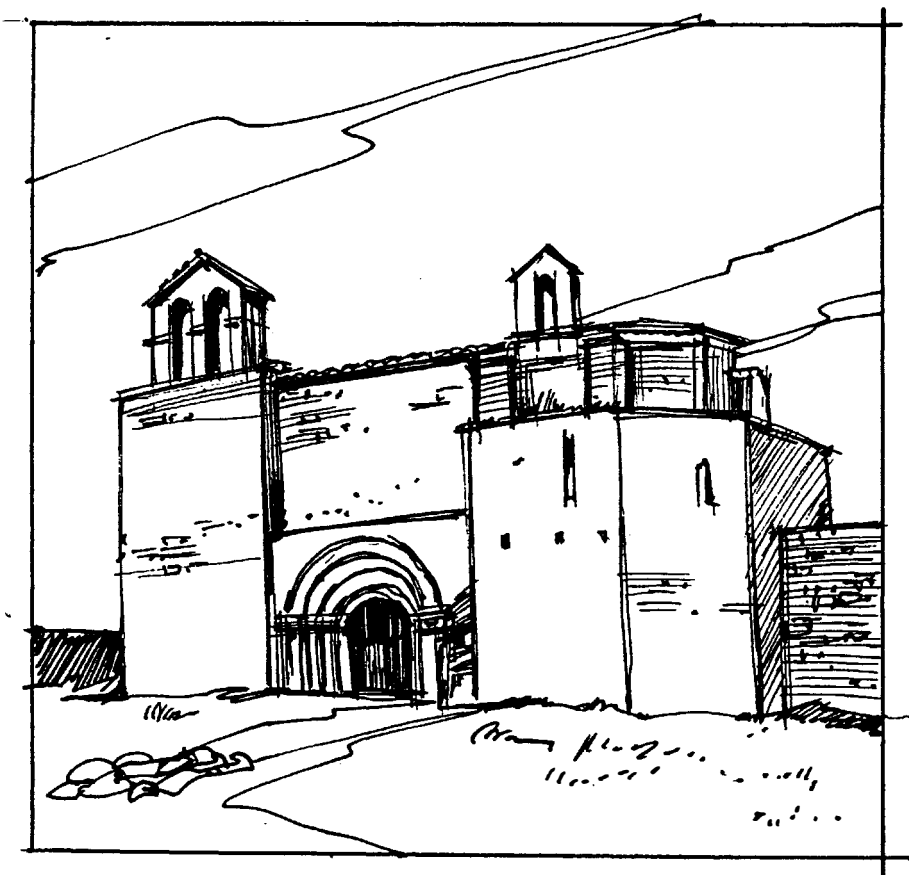
QUEROL

El terme municipal de Querol, de 71.88 km², està situat en el sector nord-oriental de la comarca de l'Alt Camp, al límit amb la Conca de Barberà, l'Alt Penedès i l'Anoia, i s'estén en la seva major part a l'esquerra del Gaià, riu que travessa el territori de nord a sud. Forma part del sector muntanyós del bloc del Gaià, que ací es format, a la part més septentrional, pels contraforts de la **serra de la Brufaganya** (874 m al punt més alt), i al centre i al sud per la **plana o serra d'Ancosa**, llarga línia de relleu que, des del **Montagut** (962 m) i el **puig de Formigosa** (995 m) arriba fins a la **serra de Puigfred** (728 m), amb una orientació general de nord-est a sud-oest, als límits entre l'Alt Camp, l'Alt Penedès i l'Anoia. A la part final, la serra d'Ancosa té un llarg contrafort a cada costat: per l'Anoia, la serra de Feixes i, pel Penedès, la serra de Font-rubí. En aquesta zona la part dreta del riu Gaià és accidentada pels contraforts de la **serra de Comaverd** (827 m a les Agulles, 625 m al tossal de Saburella).

El terme comprèn, a més del poble de **Querol**, cap del municipi, el poble d'**Esblada**, els despoblaments de **Bonany** i de **Montagut**, l'antiga quadra i església de **Valldossera**, el veïnat d'**Albereda** i els antics castells de **Saburella** i de **Pinyana**. El terme limita amb els municipis del Pont d'Armentera (oest) i Aiguamúrcia (sud), dins de la comarca de l'Alt Camp, Pontons (est), a l'Alt Penedès, la Llacuna (est) i Santa Maria de Miralles (nord-est) dins l'Anoia i Santa Perpètua de Gaià (nord), dins de la Conca de Barberà.

El caràcter extraordinàriament muntanyós del territori fa que, de sempre, s'hagi conreat només una petita part del terme. La màxima extensió de l'agricultura es donà a l'època d'abans de la fil·loxera, amb un 21% del total. Després ha estat molt afectat per l'èxode rural i no ha cessat de disminuir l'espai conreat, que actualment no arriba al 15%; els principals conreus han estat sempre els cereals. A les terres incultes hi ha predomini de la garriga i alguns boscs de pins.

El poble de **Querol** es troba aturonat a 565 m d'altitud, dominant la riba esquerra del Gaià, al sector occidental del terme, presidit per les ruïnes del **castell de Querol**, imposants encara i que donen una característica silueta a la població. El caseriu s'enfila pels vessants del turó i a la part alta s'aixeca l'església parroquial de **Santa Maria**, petit edifici construït en èpoques diverses, d'una nau, volta seguida d'arc apuntat i campanar quadrat amb finestres de punt rodó, acabat en una coberta piramidal.

Les tropes franques ocuparen la zona de Querol vers el 959 i sembla que la primera referència al seu castell es troba en una carta del rei Lotari de l'any 988. El 993 era d'Ansulf, originàriament vicari comtal de Gurb, el qual en testar deixà algunes terres dels seus castells de Montagut, Querol i Pinyana al monestir de Sant Cugat. El 996 Sendred i la seva muller vengue-

ren, entre d'altres béns, els tres castells citats a Hug de Cervelló. Cap el 1053 Guerau Alemany de Cervelló posà en homenatge sota l'autoritat del comte Ramon Berenguer I de Barcelona els tres castells esmentats i el de Pontils. Aquests castells formaren part de la baronia de Cervelló o de la Llacuna.

Els drets damunt el castell i el terme de Querol i els altres castells dels Alemany de Cervelló foren confirmats diverses vegades pels reis, i a partir del segle XIV és esmentada la **baronia de Querol**, centrada al castell. La baronia fou dels Cervelló fins que el 1528, passà als Barberà, castlans de Vilafranca del Penedès, i cap el 1597 passà als Saiol, que mantingueren l'ús del títol fins a la fi del segle XIX. Entre els senyors de Querol es destacà Ramon Alemany, mort durant la conquesta de Mallorca. L'any 1835, la milícia liberal de Santa Coloma va ocupar el castell i el va volar per tal d'evitar que els carlins s'hi fessin forts de nou.

L'any 1708, Querol juntament amb Esblada tenien 37 cases amb 177 habitants que augmentaren fins a 313 h l'any 1787. Al llarg del segle XIX tenien 366 h el 1830 i 358 h el 1842, que amb la incorporació del nucli de Montagut passaren a 1010 h el 1857 i 1074 h el 1877. A partir d'aquest any s'inicià una caiguda imparable que porta als 779 h el 1900, 481 h el 1940 i 140 h el 1981.

A l'extrem meridional del terme s'aixeca, amb una característica silueta cònica, la muntanya de Montagut (962 m), on hi hagué (no se sap l'emplaçament exacte perquè no s'han trobat les restes) l'antic **castell de Montagut**, esmentat a la fi del segle X. El 1365 la senyoria de Montagut s'havia separat dels Cervelló de Querol i cap el 1516 el castell i la **baronia de Montagut** foren comprats als Cervelló per Joan d'Armengol, baró de Rocafort de Queralt.

Als vessants del nord de la muntanya de Montagut hi ha, en estat ruïnós, l'antiga església de **Sant Jaume de Montagut** que centrava el terme de població esparsa; a principis del segle XVIII hi havia 33 cases i a finals del XIX només 6. L'església és un interessant edifici amb

absis poligonal de volta de creueria amb portal de tres arcs de mig punt en degradació.

A l'extrem sud-oriental del terme s'alça l'església de la **Mare de Déu de Valldossera**, petit edifici bastit probablement al segle XVIII, de portal adovellat i campanar d'espadanya, on es venera una marededéu trobada, que centra un agrupament de masies tradicionalment dependents de Montagut. Valldossera és esmentat ja el 992; l'ermita, que depenia de Montagut, fou elevada a parròquia el 1869.

Al sud de Valldossera hi ha l'antiga caseria de **Bonany**, que depenia de la parròquia de Valldossera i que tenia 15 h l'any 1960. Es conserven ruïnes del **castell de Bonany**, i prop seu hi ha la masia fortificada del Garrofet, esmentada des del segle XV.

SANT ISIDRE

Sant Isidre va ser un camperol castellà que va viure a la primeria del segle XI. Segons la tradició fou un home treballador, molt pietós i d'una gran bondat, al qual, fins i tot, se li atribueixen diversos miracles. Tot això li va valer la consideració d'home sant i va motivar que el canonitzessin al segle XVI.

La seva devoció es va estendre arreu de la península i a Catalunya va arrelar fortament entre els pagesos motivant el desplaçament d'altres sants autòctons, com ara sant Galderic, pagès rossellonès, sant Medir, pagès vallesà, sant Faust, del pla de Lleida, i els sants reis armenis Abdó i Senent, dits popularment sant Nin i sant Non, els cossos dels quals es conserven al llogarret pirinenc d'Arles del Tec.

Aquest dia se celebraven arreu de Catalunya actes festius on es representaven passatges de la vida del sant, es ballaven diferents balls camperols, s'encenien fogueres i s'organitzaven processons amb la imatge del sant que recorrien els camps del terme per beneir-los. A l'actualitat, la festa de sant Isidre encara és molt celebrada a les viles i pobles on perviuen les formes de vida agràries.

Era característic del dia de sant Isidre menjar faves. La gent de pagès les solia menjar estofades; a la ciutat es menjaven amb uns talls prims i amples de botifarra negra que se'n deien *medalles*, i al Camp de Tarragona les menjaven a la brutesca.

Els pagesos reclamen sant Isidre perquè els guardi dels talps, de les musaranyes, de les rates i d'altres animalons que roseguen les arrels i els fruits de les plantes.

*Sant Isidre favater,
roba faves qui no en té.*

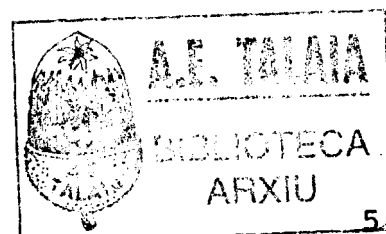
*Sant Isidre llaurador
s'emporta la pluja
i porta el sol.*

JOAN SALVAT-PAPASSEIT

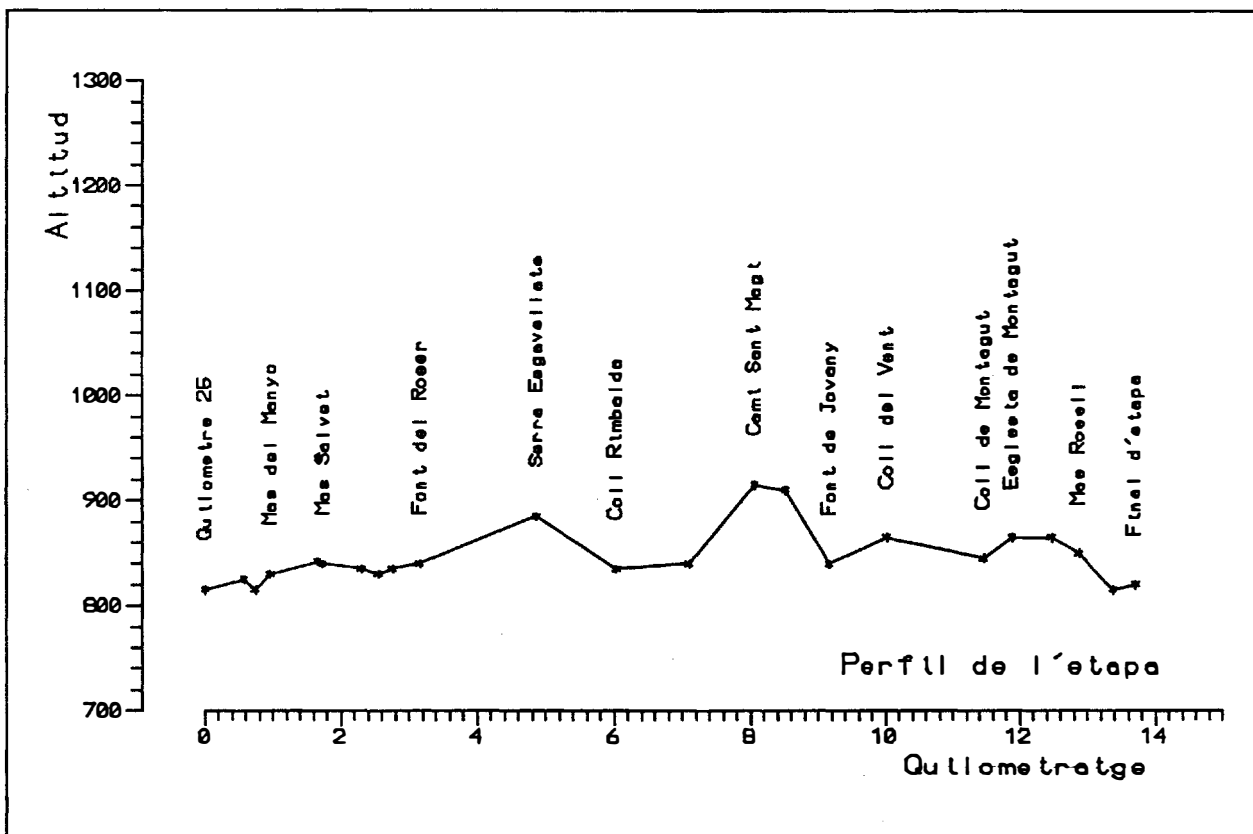
1894 (16/5) - 1924

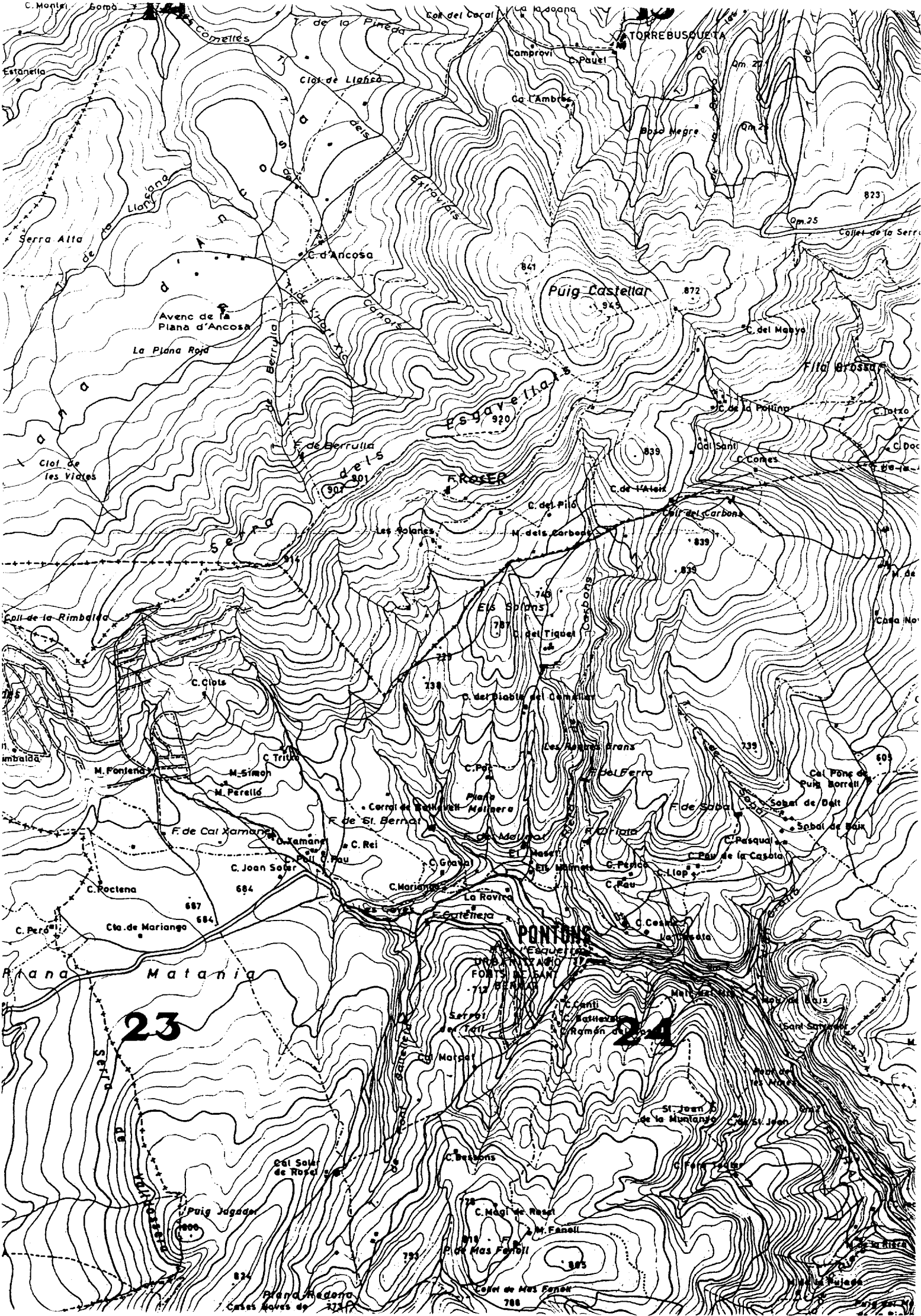
**Si n'era un lladre cor-robador
mirada bruna, llavi de foc.
-Ai, la padrina, m'ha pres el dot**

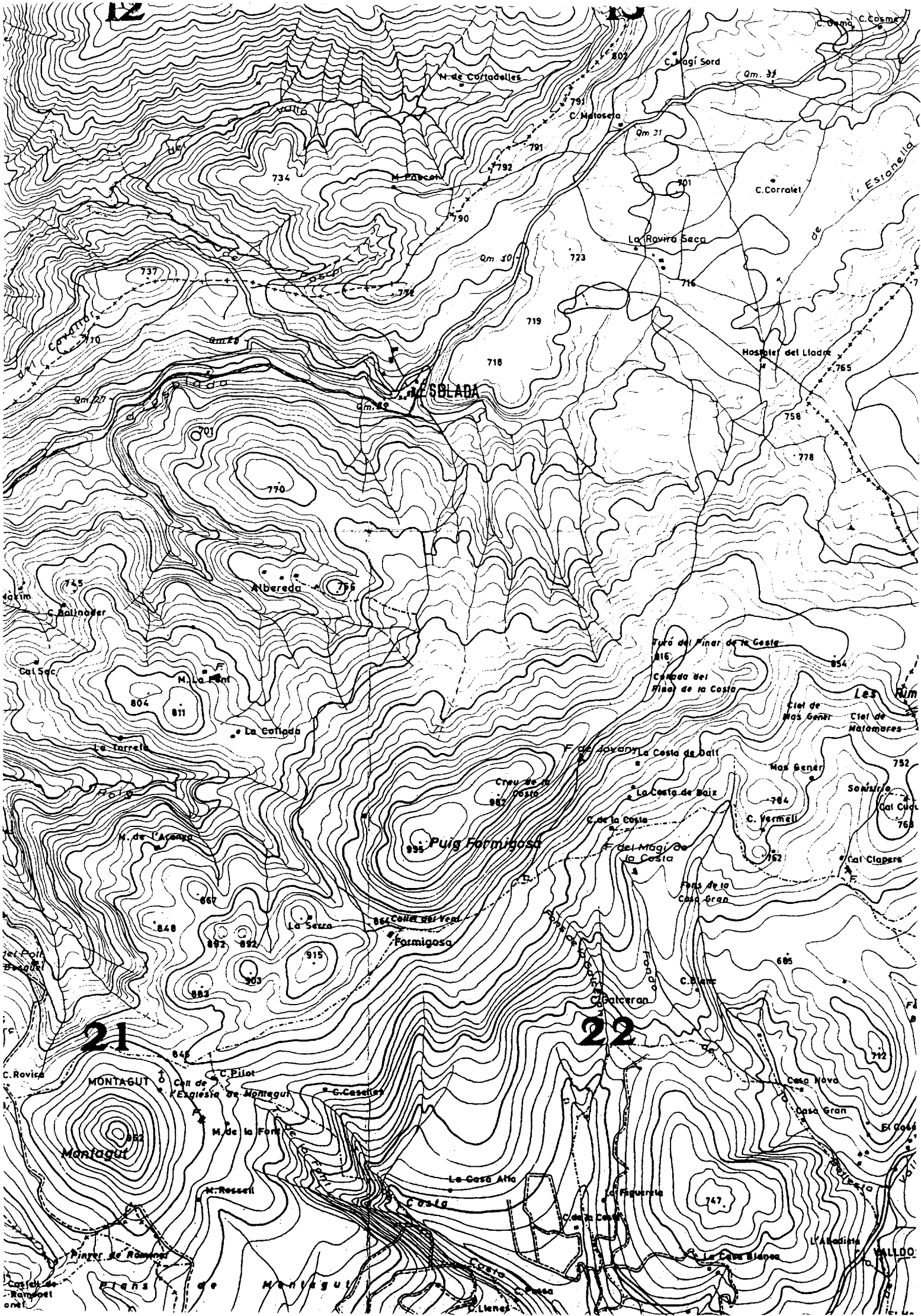

BIBLIOGRAFIA

- ## Gran Geografia Comarcal de Catalunya.
Volum 5. El Penedès i l'Anoia.
Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. (1ª Edició, 1982).
- ## Gran Geografia Comarcal de Catalunya.
Volum 7. El Camp de Tarragona.
Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. (1ª Edició, 1982).
- ## Gran Enciclopèdia Catalana.
Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. (1ª Edició, 1969).
- ## Això és Catalunya. Guia del Patrimoni Arquitectònic.
Departament de Cultura de la Generalitat.
Editorial Plaza i Janés. Barcelona. (1ª Edició, 1988).
- ## Costumari Català. El Curs de l'Any.
Volum III. Corpus. Primavera.
Joan Amades.
Salvat Editors. Edicions 62. Barcelona (1983).
- ## Topogua del GR-7-2. Fascicle : Monestir de Montserrat - Montagut.
Comitè Català de Senders de Gran Recorregut. (2ª Edició, 1984).
- ## Topogua del GR-7-2. Fascicle : Montagut - La Mussara.
Comitè Català de Senders de Gran Recorregut. (2ª Edició, 1984).
- ## Ancosa - Brufaganya
Atles Muntanyec. Serralades de la Costa Catalana nº 25. Mapa Topogràfic. Escala 1:25000
Editorial Montblanc. Barcelona. (1ª Edició, 1968).
- ## Dibuixos d'En Bernat Salvador.

DESCRIPCIÓ DEL RECORREGUT

	Horari	
Parcial	Total	Quilòmetres

0.00	0.00	0.000
------	------	-------

Comencem l'etapa d'avui en el punt quilomètric 25 de la carretera que va de Vilafranca del Penedès a la Llacuna (815 m); ací, a l'esquerra, hi ha la doble entrada d'una ampla pista que es dirigeix cap a Pontons. Hem de seguir aquesta pista deixant un camí que baixa cap a l'esquerra; pugem lleugerament.

Una mica més endavant queda un camí poc fressat a l'esquerra.

0.02	0.02	0.160
------	------	-------

Se'ns separa un camí per la dreta que puja lleugerament; nosaltres planegem. A l'esquerra se'ns ofereix l'àmplia panoràmica de la vall del riu Foix; al fons veiem la silueta de l'església de Foix i més enllà el conjunt de Sant Martí Sarroca.

0.05	0.07	0.580
------	------	-------

La pista fa un revolt cap a la dreta i comença a davallar (825 m); en aquest punt deixem un camí a l'esquerra que pocs metres més enllà bifurca. Una mica més endavant en deixem un altre a la mateixa mà.

Enfront veiem les blanques edificacions del mas del Manyo i, més a la dreta i elevades, les antenes situades en el puig Castellar. Baixem lleugerament; a la dreta queden unes ruïnes.

0.02	0.09	0.740
------	------	-------

Arribem en una bifurcació amb unes ruïnes just a l'enforcall (815 m). Ací hem d'abandonar la pista que segueix baixant cap el caseriu de la Pollina i el coll de Carbons i hem de continuar per la branca de la dreta que puja lleugerament.

0.03	0.12	0.960
------	------	-------

Arribem al mas del Manyo (830 m). El camí passa per entremig de la casa, que queda a la dreta, i l'antiga era, avui convertida en jardí-mirador.

Seguim gaudint de la gran panoràmica de la vall del Foix, ara amb el caseriu de la Pollina en primer terme. Veiem alguns cotxes abandonats pels voltants del mas del Manyo.

El camí voreja un bosquet d'alzines; pugem lleugerament. Deixem un trencall a la dreta.

0.05 0.17 1.330

A la dreta queda un camí que puja; planegem i passem per una zona amb joncs. Davant, veiem la serra de Valdossera coronada per les antenes i, al fons, la característica silueta del Montmell.

0.04 0.21 1.660

Travessem un collet (842 m) i entrem a la vall de la riera de Pontons; a la dreta deixem camins poc fressats que pugen. Baix, a l'esquerra, podem veure-hi les cases de les rodalies de Pontons.

0.01 0.22 1.740

Se'ns uneix un camí per l'esquerra i tot seguit passem pel costat d'un gran roure; a la dreta, hi veiem un 600 abandonat. Arribem al mas Salvat (840 m); el camí voreja la casa per la seva part posterior.

0.01 0.23 1.820

Deixem una petita edificació a l'esquerra i planegem pel costat d'una filada de fites. Passem per un tram amb el sòl encimentat.

0.03 0.25 2.070

Arribem en una bifurcació; la branca de l'esquerra baixa i es dirigeix a la Pollina. Nosaltres seguirem per la branca de la dreta que planeja.

Poc després, quan el camí fa un revolt de 180° cap a la dreta, l'hem d'abandonar per tal de continuar per un camí que segueix en la direcció que portàvem passant per entremig d'una arbreda.

Quan sortim del bosc, el camí comença a davallar per un tram amb el sòl molt erosionat i ple de pedres.

0.06 0.31 2.550

Deixem un corriol a l'esquerra que baixa cap la mas del Piló que veiem molt a prop; més avall es veuen el mas dels Carbons i les Solanes.

0.01 0.32 2.630

Atenció perquè hem d'abandonar el camí per tal de continuar per un corriol que s'enfila cap a la dreta (830 m).

0.02 0.34 2.760

A la dreta del senderol, una mica separades i enlairades, hi veiem unes ruïnes. Poc després, el senderol baixa i desemboca en un camí que seguirem cap a la dreta.

0.04 0.38 3.080

Se'ns uneix un camí que baixa per la dreta; voregem el camp que tenim a l'esquerra.

0.01 0.39 3.160

Després de passar pel costat d'uns joncs, el camí travessa un escorrentiu d'aigües; en aquest punt, a la dreta, hi ha la font del Roser (840 m).

Travessat l'escorrentiu el camí decanta cap a l'esquerra per a vorejar la capçalera del camp i puja vers el límit del bosc.

El camí, transformat en corriol, planeja per dins del bosc.

0.04 0.43 3.460

Travessem una clariana; baix, a l'esquerra, hi veiem la masia de les Solanes. Pugem.

0.04 0.47 3.760

A la dreta, una mica separat del corriol, hi ha un pi amb el senyal de pas barrat (correspon a una derivació poc fressada del corriol). Una mica més endavant passem prop d'unes ruïnes. El corriol segueix per dins del bosc alternant els trams plans amb els de suau pujada.

0.05 0.52 4.130

Ens trobem amb un petit roure al bell mig del senderol; planegem. Poc després, a la dreta, deixem la petita esplanada d'una antiga carbonera; baixem.

0.02 0.54 4.280

Per l'esquerra se'ns uneix un senderol que puja; pugem per una bonica zona on conviuen els pins i les alzines. Passem pel costat d'un pi singularment recargolat.

0.05 0.59 4.650

Sortim del bosc i planegem per un pedriscall. A l'esquerra tenim la vall de la riera de Pontons i al fons, més proper que abans, hi veiem el Montmell.

0.03 1.02 4.870

Arribem a l'arrodonida carena de la serra dels Esgavellats (885 m), que s'estén entre el puig Castellar i el coll de la Rimbalda. Davant tenim la plana d'Ancosa amb la capçalera de la vall de la riera de Miralles. Més o menys en aquest punt hi ha la confluència dels termes municipals de la Llacuna (Anoia), Pontons (Alt Penedès) i Querol (Alt Camp).

Hem de seguir la carena cap a l'esquerra planejant per la seva banda septentrional; d'aquesta manera sortim de l'Anoia i entrem en el terme municipal de Querol que ací forma una estreta falca entre l'Anoia i l'Alt Penedès.

El senderol davalla suaument per un terreny de garriga en direcció al coll de la Rimbalda; més enllà del coll es veuen els tallats del puig Formigosa i, al fons, el Montagut.

0.14 1.16 6.030

Arribem al coll de la Rimbalda (835 m) on trobem una pista transversal; hi ha un rètol indicador. Hem de travessar aquesta pista i seguir en la direcció que portàvem vers unes cases que es veuen més enllà.

Deixem una casa a l'esquerra, una mica allunyada, i després de travessar un nou camí deixem un xalet a la dreta.

0.04 1.20 6.360

El senderol ens porta davant de l'amuntegament format per les pedres que s'han tret en fer una esplanació. Hem de superar aquest obstacle, travessar l'esplanada, on hi ha un parell de cases a la dreta, i anar a retrobar el corriol que segueix, més o menys, en la mateixa direcció per l'altra banda.

0.02 1.22 6.510

Travessem un dels projectes de carrer de la urbanització que s'estén pel coll.

0.02 1.24 6.680

Desemboquem en un camí-carrer de la urbanització; aquest ja té dues filades de vorades. L'hem de seguir cap a la dreta durant un centenar de metres i quan gira cap a l'esquerra l'hem d'abandonar per tal de continuar pel senderol que surt per la dreta.

Més endavant travessem un nou camí-carrer; a l'esquerra, una mica allunyada, hi ha una casa en construcció. El senderol s'eixampla.

0.05 1.29 7.100

El nostre senderol eixamplat s'uneix amb un camí que ve per l'esquerra; seguim per aquest

camí endavant cap a la dreta. Pugem lleugerament en direcció al puig Formigosa; en sortir del coll retrobem els arbres que feia estona que no veiem.

0.08 1.37 7.600

Deixem un esbós de camí a l'esquerra; continuem pujant.

0.04 1.41 7.830

Novament deixem un camí a l'esquerra; seguim amb la pujada.

0.04 1.45 8.060

Per la dreta se'ns uneix un camí que puja de Sant Magí de la Brufaganya (915 m); és el sender de petit recorregut PR-C-2. A l'esquerra hi ha un pal indicador; planegem.

0.04 1.49 8.360

Per la dreta surt un camí que puja; seguim endavant planejant.

0.02 1.51 8.520

Se'ns uneix un camí poc fressat que puja per l'esquerra (910 m). Una mica més enllà, en no haver-hi arbres, a l'esquerra se'ns ofereix una gran panoràmica sobre la vall de la riera de Pontons. En primer terme, als nostres peus i cap a l'esquerra, hi veiem la masia de la Costa de Baix; comencem a baixar.

0.08 1.59 9.170

Per l'esquerra se'ns uneix un camí procedent de la Costa de Baix; l'hem de seguir endavant, cap a la dreta. Pugem lleugerament i una mica més enllà, a la dreta del camí, trobem una petita esplanada on hi ha la font de Jovany (840 m).

Continuem pel camí que va seguint les ondulacions del terreny pel peu del puig Formigosa; trobem alguns sots convertits en bassiols.

0.06 2.05 9.670

Se'ns uneix un camí poc marcat que puja per l'esquerra; seguim endavant planejant.

0.01 2.06 9.760

Un pi situat al bell mig del camí fa que aquest es desdoblí en dues branques que s'uneixen

una vegada superat l'obstacle.

Arribem en una cruïlla múltiple; hem de seguir per la segona branca de la dreta que baixa lleugerament. Pocs metres més enllà se'ns uneix un camí per l'esquerra procedent de la branca següent de la cruïlla. Ens apropem a l'ampli coll del Vent on hi ha les ruïnes de la casa de Formigosa; a l'altra banda, enlairades, hi veiem les ruïnes de la Serra.

0.03	2.09	10.020
------	------	--------

El camí bifurca just davant de la casa de Formigosa que està situada a l'enforcall, al costat d'un roure (865 m). Hem de seguir per la branca de l'esquerra que passa per entremig de les ruïnes de la casa i d'uns corrals.

Poc més enllà se'ns uneix un camí per la dreta i, uns metres més endavant, un trencall per l'esquerra procedent d'un camí que va paral·lel al nostre. A l'esquerra, a un nivell inferior, podem veure-hi un petit llac artificial.

Passat el llac se'ns uneix el camí paral·lel. Pugem una mica.

0.05	2.14	10.450
------	------	--------

Deixem un trencall a l'esquerra. Una mica més endavant planegem; davant ja veiem la característica silueta del Montagut, amb l'església de Sant Jaume situada als seus peus.

0.06	2.20	10.950
------	------	--------

Ens trobem amb un gran toll que ocupa tot el camí; els vehicles han fet un pas alternatiu per la dreta, per darrera d'un pi.

0.01	2.21	11.040
------	------	--------

Deixem un doble trencall a la dreta; baixem lleugerament.

0.05	2.26	11.470
------	------	--------

Voregem una petita esplanada situada a la dreta del camí; seguim endavant deixant un trencall a l'esquerra (845 m). L'església de Sant Jaume ja és a tocar; el camí puja fent un doble retomb dreta-esquerra.

0.04	2.30	11.800
------	------	--------

Arribem en una bifurcació; hi ha un rètol. La branca de la dreta és la continuació del PR-C-2 que es dirigeix vers a Querol; nosaltres seguirem la branca de l'esquerra que puja en direcció a l'església.

0.01 2.31 11.890

Trobem una nova bifurcació (865 m). El GR segueix per la dreta vorejant el camp que queda a l'esquerra; més enllà del camp queda l'església de Sant Jaume de Montagut i, a un nivell inferior, les ruïnes del mas Pilot.

Nota.- Si volem visitar l'església de Sant Jaume de Montagut haurem d'agafar la branca de l'esquerra, que va directe a l'església.

0.03 2.34 12.140

Arribem a l'extrem del camp; des d'ací tenim una magnífica panoràmica de l'església de Montagut amb el puig Formigosa al fons.

0.01 2.35 12.320

El camí s'acaba en un camp sembrat; hem de continuar per un senderol que el voreja per la dreta. Ens separem una mica del camp però poc després hi tornem; deixem un camí a la dreta. En arribar al final del camp, el senderol baixa una mica.

0.03 2.38 12.480

Voregem un altre camp que ara ens queda a la dreta; fem un ampli revolt. Quan hem arribat a l'altra banda, ens separem del camp i baixem **amb pendent molt fort** cap a l'esquerra.

El corriol planeja per dins del bosquet.

0.05 2.43 12.880

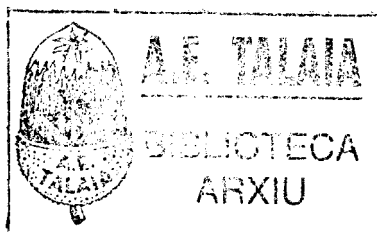
Passem a frec de les ruïnes del mas Rosell que queden a la dreta (850 m); en el corral abandonat de l'esquerra hi ha crescut un cirerer. Més enllà, trobem unes altres ruïnes també amb cirerer; baixem.

0.06 2.49 13.380

Desemboquem en una pista asfaltada que puja del coll de la Torreta, de la carretera de Pontons a Santes Creus, i va fins a Querol (815 m); l'hem de seguir cap a la dreta.

0.04 2.53 13.710

Quan la pista asfaltada fa un marcat revolt cap a la dreta, per l'esquerra en surt un camí en direcció a unes antenes; en aquest punt, on hi ha un pal indicador (820 m), finalitzem l'etapa d'avui.

Agustí Poch
Maig 1994